

[Christmas Møller.]

Kraft; nu har den en Forpligtelse eller Ret, hvad man nu vil sige, til at sige, at andre Stater skal ogsaa gøre det. Det Præcedens, der er skabt ved, at Sanktionerne brød sammen, derved at ikke alle deltog i dem o. s. v. — det er denne ændrede Stilling, som Udenrigsministeren i sit sidste Indlæg ikke selv bestred, og som det har været vor Opgave at faa slaaet fast i denne Diskussion, hvor vi kun har haft de korte Bemærkninger. At Udenrigsministeren saa kan tillade sig en overlegen Bemærkning om, at han har hele Folketinget bag sig med Hensyn til Folkeforbundspolitikken, kommer ikke Sagen ved.

Det havde været mere passende, om Udenrigsministeren havde besvaret vort Spørgsmaal paa en anden Maade.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartel var affødt af de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med, og som gik ud paa, at Handelsministeriet ikke skulde have overholdt den i Loven fastsatte Frist af 3 Maaneder, inden for hvilken disse Aftaler og Bestemmelser skulde være anmeldt. Dette Spørgsmaal kom det ærede Medlem ikke videre ind paa i anden Omgang. Jeg maa derfor gaa ud fra, at jeg har besvaret dette Spørgsmaal tilfredsstillende.

Derimod rejste det ærede Medlem nu et nyt Spørgsmaal, nemlig om der var indkommet saadanne Aftaler, som ikke skulde offentliggøres. I Henhold til den udsendte Bekendtgørelse skulde den endelige Anmeldelse ske inden 31. Oktober. Vi har i Dag den 19. November, og jeg vil antage, at det ærede Medlem dog for sig selv vil indrømme, at det er lidt for meget forlangt, at jeg i Dag skulde have Oversigt over alle de Aftaler, der er indkommet, endsige over deres Karakter, og i Dag skulde kunne tage Bestemmelse om, hvilke Aftaler der skal offentliggøres og hvilke ikke. Men jeg kan tilsige det ærede Medlem, at Priskontrolraadet arbejder intensivt paa at faa det herhenhørende Materiale bearbejdet og saa hurtigt som muligt faa det registreret.

Udenrigsministeren (P. Munch): Hver Gang de ærede Medlemmer læser et eller andet Ord op, er det øjensynligt nødvendigt at fortsætte. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oplæste nu den Sætning, at man forudsætter, at dette Skøn udøves

paa rimelig Maade. Umiddelbart derefter staar der:

„Tanken om en øjeblikkelig og fuldstændig Afbrydelse af Forbindelsen med den pagtbrydende Stat er man gaaet ud fra ikke i Praksis kan gennemføres, i hvert Fald ikke i alle Tilfælde.“

Og saa kommer hele Udviklingen af det. Saa vidt jeg forstaar det ærede Medlem, lægger han altsaa den modsatte Betydning i Ordene „rimelig Maade“ af den, der fremgaar af selve Ordene i den paagældende Udtalelse.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at Stillingen var en anden — ikke Stillingen med Hensyn til vore Forpligtelser; den kan ikke blive en anden, før enten Folkeforbundspagten er ændret, eller vi er udtraadt af Folkeforbundet. Det første foreligger ikke, det andet ønsker det ærede Medlem ikke. Men jeg vil spørge, om det ikke var muligt at aabne de ærede Medlemmers Sind for følgende Betragtning: naar de nu ønsker at give Erklæringen af 1. Juli 1936 Styrke, er der saa ikke mere Styrke i dette at sige, at det er en Opfattelse, som steds har været hævdet fra en Række Staters Side, som ikke altid har været anerkendt af alle, men som har faaet et i hvert Fald nogenlunde tilfredsstillende Udtryk i Direktiverne fra 1921, end i dette at prøve paa at forklare en Erklæring som omstyrtende Forpligtelser, vi har, og som vi ikke kan frigøre os for paa anden Maade end ved Udtræden af Forbundet?

Statsministeren (Starming): Jeg skylder at svare det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som spurgte, om den fremtidige Handelspolitik vilde gaa ud paa at udnytte Landets Muligheder bedst muligt. Jeg kan hertil svare: Ja, selvfølgelig skal vore Muligheder udnyttes mest muligt, paa forsvarlig Maade og i Overensstemmelse med gældende Lov.

Maa jeg samtidig bemærke til det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Elgaard, som har interesseret sig for Udtalelser i en helt anden Situation, at jeg naturligvis vedstaar alt, hvad jeg har sagt ved de Lejligheder i 1929 og 1921 — tror jeg det ærede Medlem Hr. Elgaard tyede tilbage til — ogsaa hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen læste op af „Social-Demokraten“ eller af Valgblade, jeg ved ikke, hvad det var. Der er ingen som helst Uoverensstemmelse. Det viser os alt sammen, at til Trods for at Krisen den Gang var begrænset til visse industrielle Fag,